Sportul Magazin

Zonele de agrement ale Capitalei vă așteaptă

ODIHNĂ PLĂCUTĂ (DAR ACTIVĂ) LA IARBĂ VERDE!

Iată-ne, din nou, în pragul marii sărbători a primăverii care înfrățește verdele fraged al ierbii și al frunzelor cu flamurile roșii ale proletariatului! Vom cinsti cu alese și statornice simțăminte ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, vom ieși, chemați de vechi tradiții, în mijlocul naturii renăscute, la iarbă verde.

În întreaga țară s-au pregătit — în acest scop — programe cultural-sportive ce vor da un conținut instructiv și recreativ zilelor de repaus pe care le străbatem. Ne vom reîntoarce, apoi, la ocupațiile noastre, lîngă strung, în fața unui tablou de comandă, asupra unei planșete. Și putem reveni cu vigoare reîmprospătată, cu puteri noi de muncă dacă vom folosi timpul liber pentru a face mișcare în mijlocul naturii, străbătînd poteci, luînd parte la jocuri sportive cu caracter distractiv.

Ne propunem, în cele ce urmează, să oferim cititorilor noștri din Capitală care vor dori să-și petreacă una din aceste zile în pitorestile împrejurimi ale orașului, cîteva puncte de reper pentru a le înlesni alegerea și accesul la ele.

SPRE BĂNEASA ȘI SNAGOV

Dincolo de salba de lacuri din nordul Capitalei, șoseaua ce duce spre Ploiești ne poartă spre cîteva importante zone de agrement.

PĂDUREA BĂNEASA (autobuzul 48 și curse speciale I.T.B.). Alei înzestrate cu bănci brăzdează această pădure cu alură de parc în care își mai au locul: grădina zoologică, o rezervație de cervidee, o fazanerie și faimosul poligon Tunari.

SNAGOV SAT (curse I.T.A., plecare: autogara Băneasa). Complexul turistic de lîngă satul Snagov este înzestrat cu terenuri de volei și baschet, iar vecinătatea lacului îi conferă alte atu-uri sportive (strand, posibilități de canotaj etc.).

SNAGOV PARC (curse speciale I.T.B.): complex turistic situat pe malul vestic al lacului Snagov, dispune de strand și posibilități pentru plimbări pe lac cu barca sau vaporașele, de luminișuri în care se organizează distracții sportive. Din ambele complexe turistice se pot efectua vizite la mănăstirea Snagov (monument de arhitectură din sec. XVI).

PĂDUREA COCIOC (cursă I.T.A. pînă la moara Brătulești, apoi pe jos). Un admirabil itinerar pentru amatorii de drumeție căci străbate pădurea Cocioc, rest al codrilor Vlăsiei. De la moara Brătulești spre dreapta, prin pădure, la lacul Jianu, apoi la balta Scroviștea, biserica Bălteni (sec. XVII), balta Țigănești, mănăstirea Țigănești (sec. XIX). De aici cursă I.T.A. spre București.

LA VECHIUL PALAT BRÎNCOVENESC

MOGOȘOAIA (autobuz 601 curse speciale I.T.B.). Plăcută zonă de agrement pe malul lacului Mogoșoaia, în pădurea cu același nume unde se înalță faimosul palat al lui C. Brîncoveanu (sec. XVIII). Strand, debarcader, poieni pentru activități sportive de agrement.

BUFTEA (curse I.T.A.). Continuînd drumul pe aceeași șosea, după 5 km, ajungem în orașul Buftea, cu trăsături de stațiune turistică: lac, strand, debarcader, un frumos parc etc.

LUNCA ARGEȘULUI

Sud-vestul orașului are, mulțumită Argeșului, cu lunca sa generoasă, alte puncte de atracție turistică:

BUDA—MIHĂILEȘTI (autobuz 57; curse I.T.A.). O luncă vastă, cu poieni pentru demonstrații și întreceri sportive cu caracter distractiv.

COMANA (cu trenul pe linia București — Giurgiu; gara Comana). Pădure întinsă, avînd o baltă în lunca Neajlovului, și o mănăstire (sec. XVI).

PE „ȘOSEAUA SOARELUI"

Șoseaua ce duce spre litoral (numită și „Șoseaua soarelui"), trece pe lîngă cîteva pitorești locuri de weekend:

PĂDUREA ANDRONACHE (autobuzele 51 și 69), cu pîlcuri de arbori bătrîni, cu multe luminișuri ne oferă un cadru plăcut, reconfortant.

PĂDUREA AFUMAȚI (autobuzul 50), se află în vecinătatea comunei cu același nume unde funcționa în 1742 una din primele manufacturi ale Bucureștiului: o postăvărie. Biserica comunei datează din 1696 fiind înălțată de stolnicul C. Cantacuzino.

LA RĂSĂRIT DE ORAȘ

În continuarea șoselei Pantelimon care trece pe lîngă complexul sportiv „Metalul" și pe lîngă noul strand de pe malul lacului Pantelimon-II ajungem în alte zone împădurite ale orașului:

PĂDUREA PUSTNICUL (autobuz 46, curse I.T.A., curse speciale I.T.B.); alcătuită din arbori bătrîni dar și din vegetație tînără, ea are alei, bănci, un debarcader pe locul Pasărea, poieni pentru jocuri sportive. Loc preferat de întreceri la orientare turistică.

PĂDUREA CERNICA (autobuz 47, curse I.T.A., curse speciale I.T.B.). O întinsă pădure la est și nord-est de lacul Cernica, unde s-a amenajat un mare strand. În pădure: mănăstirea Cernica (sec. XVII) cu un interesant muzeu.

Aflăm de la Consiliul municipal al sindicatelor că o serie de întreprinderi și instituții din Capitală vor deplasa de 1 Mai în zonele de agrement formații complexe care vor prezenta programe cultural-sportive. În ceea ce privește sportul, se prevede, o activitate bogată cuprinzînd pe lîngă demonstrații de box, lupte, judo, gimnastică etc., întreceri sportive distractive (tracțiune cu frînghia, diferite genuri de curse, se va juca volei și baschet pe terenuri improvizate în poienele respectivelor zone).

Astfel de programe cu demonstrații dar și cu participarea activă a celor veniți la iarbă verde sînt prevăzute la: MOGOȘOAIA, PUSTNICUL, BUDA-ARGEȘ și CHIAJNA (în lunci Dîmboviței). Pe estradele din parcul Herăstrău vor avea loc mai multe demonstrații sportive.

ACEȘTI TINERI MINUNAȚI CARE CALCĂ PE URMELE LUI PENCIU, VIOREL MORARU, TITI IONESCU...

Trebuie să recunoaștem că, duminică dimineața, înaintea finalei Turneului F.I.R.A. pentru juniori, foarte puțini erau cei care întrevedeau o victorie a tricolorilor noștri. Prea se detașase, în partidele precedente, XV-le francez, demonstrînd o înaltă clasă, pentru a mai lăsa speranțe că ar putea ceda în ultimul act al întrecerii și, mai ales, foarte greu trecuseră băieții noștri de italieni, într-un meci din semifinale în care firesc ar fi fost să zburde, să cîștige ușor.

Dar am văzut pe „Giulești", în finala cu Franța, un XV românesc care ne-a amintit de virtuțile marilor noștri rugbyști, de **Penciu** și **Moraru**, de **Titi Ionescu** și **Marinache**, de toți cei care au reușit nu cu prea mulți ani în urmă, să îngenuncheze faimoase echipe de club din Anglia și chiar pe reprezentanții cocoșului galic! Am văzut, într-adevăr, acolo, pe stadionul de lîngă podul Grand, parcă o altă echipă a cadeților români, hotărîtă — cu orice preț — să învingă, o formație monolit, care a dat o superbă lecție de dăruire.

Iubitorii rugby-ului l-au recunoscut, în prima bancă, în dreapta, pe Sorin Fuicu, de data aceasta în rolul de elev atent și silitor

Fotografii de Th. MACARSCHI

★

Cine sînt acești 15 băieți care au repetat performanța de anul trecut, de la Roma? Ce reprezintă ei în afara terenului de sport, în viața cotidiană, în cea socială?

Anania Dziadyk, la locul lui de muncă

Sînt tineri care se remarcă, înainte de toate, printr-o extraordinară maturitate în gîndire, în comportare. Sînt tineri pentru care sportul, rugbyul îndrăgit din toată ființa lor, constituie o completare a vieții de elevi, de muncitori, de tehnicieni. Sînt cetățeni care merită prețuirea și respectul semenilor lor.

Unul din cei 15 se numește **Sorin Fuicu** și este elev în ultimul an la Liceul „Aurel Vlaicu". Dintotdeauna, Sorin este cunoscut ca un elev sîrguincios, plin de hotărîre, în tot ceea ce gîndește, în tot ceea ce face. Va termina liceul și va merge la Politehnică. Vrea să lucreze mîine ca inginer alături de **Viorel Moraru**, de **Vasile Mladin**, de **Radu Demian**, de **Costel Stănescu**, de atîtea glorii ale rugbyului nostru. Și pentru a ajunge lîngă ei, trebuie să merite o asemenea onoare. Sorin Fuicu, care a fost cel mai constant-valoric jucător, alături de **Oțetaru** în tot turneul F.I.R.A., știe exact ce vrea.

Unul din cei 15 este și **Dan Moraru**, care a jucat pe postul altădată deținut de **Titi Ionescu**. Dan, muncitor la U.R.A. Grivița, reprezintă un model de hărnicie în producție, așa cum este și pe gazonul dintre cele două buturi.

Unul din cei 15 este și **Anania Dziadyk** — copia lui Viorel Moraru, cum îi spun colegii de club, de la „Școlarul" — tovarăș de muncă cu Dan și în curînd absolvent al Liceului industrial de transporturi, cursul seral. Două lucruri îi plac acestui tînăr jucător de linia a 3-a: rugbyul, evident, în primul rînd, și apoi motorul cu explozie. Pentru cunoașterea acestuia stăruie deseori peste orele de producție. Pentru perfecționarea în mecanică intenționează să urmeze învățămîntul superior.

Cîteva cuvinte și despre alt tînăr din această echipă de aur, **George Milca**. Este fundașul echipei, sportivul cu nr. 15. Numărul lui Penciu. El merge curajos pe urmele lui Alexandru „cel Mare": 30 din cele 54 de puncte înscrise în turneu sînt opera lui. Așadar, stăpîn pe buturile echipei, Milca, intercalat printre coechipierii săi, în acțiunile ofensive, a fost și un realizator excepțional. Elev în clasa a X-a a Școlii generale „Dumitru Petrescu", George Milca își merită titlul de sportiv fruntaș, de tînăr care studiază temeinic.

Pentru fiecare din cei 15 s-ar putea scrie multe rînduri, pentru **Ghiță**, un autentic căpitan de echipă, pentru **Cantea**, neobosită aripă, pentru **Holban**, un excelent partener al lui Moraru în linia de mijlocași, pentru... da, chiar și pentru **Florin Atanasiu**, un mare talent, dar un jucător prea individualist, absent — din acest motiv — din partida cu Franța. O mică lecție educativă pe care **Florin**, vrem să credem, a înțeles-o.

În final, cîteva rînduri și pentru cei 4 tehnicieni care s-au aflat la cîrmele echipei. Toți au merite deosebite: **Nicolae Vizitiu** pentru modul cum a pregătit liniile dinapoi; **Traian Doiciu** pentru forța și personalitatea imprimate înaintării, **Alexandru Carnabel** pentru perspicacitatea cu care și-a notat toate „tainele" din jocul francezilor, **Eduard Denischi**, fiindcă a fost un coordonator ideal. Sobru, zgîrcit chiar, în laude, dar drept cu toată lumea.

Așadar, pe urmele lui Penciu, Titi Ionescu și Viorel Moraru se află sportivi de nădejde. Să-i ajutăm nu numai să atingă piscurile pe care s-au ridicat predecesorii lor, ci și să-i întreacă. Și aceasta spre gloria rugbyului, a mișcării noastre sportive.

T. BRĂDEȚEANU

UN GRUP DE ELEVI, MEDGIDIA. „Sîntem un grup de elevi fruntași de la Liceul „Nicolae Bălcescu", din Medgidia. La noi în oraș, după răsunătoarele succese ale lui Ilie Năstase, «sportul alb» a luat o mare amploare. Semnificativ, credem, este faptul că, dacă în urmă cu trei ani, numai două persoane aveau rachete în oraș, astăzi, numărul acestora a trecut de o sută. Îndrăznim să afirmăm că și cei care vă scriu aceste rînduri, tot jucînd, au făcut progrese simțitoare. Noi organizăm aproape lunar concursuri, dar întîmpinăm dificultăți, lipsindu-ne un fileu regulamentar. Conducerea școlii este dispusă să cumpere unul. Dar, de unde?". În primul rînd, aveți toate motivele să vă bucurați că aveți sprijinul conducerii școlii. Dar, orice început este greu. Și, dacă s-a putut trece repede de la două rachete la o sută, evident, lucrurile nu mai sînt la fel de simple, cînd se ajunge la fileuri și la terenuri. Dar, cu răbdarea, se trece marea! Oricum, nefiind vorba de meciuri pentru Cupa Davis, ați putea folosi la partidele dv. și fileuri mai puțin regulamentare, confecționate cu mijloace locale.

RADU DAN, BREAZA. Ne spuneți că sînteți „un înflăcărat suporter al echipei Petrolul". Am bănuit. Dacă nici cei din Breaza n-ar ține cu Petrolul, cine să țină? Cei din Craiova? Iată formația pe care a aliniat-o echipa dv. favorită, în meciul cu Siderurgistul Ga-

lați, din finala Cupei României, cîștigat de ploieșteni cu 6—1, după ce trăiseră momente de emoție, la deschiderea scorului, de către... gălățeni: Sfetcu (Mihai Ionescu) — Pahonțu, Dumitru Niculae, Florea, Pal — Ivan, Marin Marcel — Badea, D. Munteanu, Dridea, A. Munteanu și Moldoveanu.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un catren, inspirat de faptul că Ilie Năstase a cîștigat pentru a treia oară consecutiv turneul de la Monte Carlo:

În acele părți faimoase,
Unde domină ruleta,
De trei ani în șir, Năstase
Cîștigă, dar cu... racheta!

FLORIN POPESCU, BRĂILA. Poftim, vă satisfac rugămintea și vă public adresa: strada Dorobanților 576. S-ar putea, deci, să primiți scrisori de la

alți suporteri ai lui Dinamo. Dv. așteptați, totodată, să vi se trimită insigne, fanioane, fotografii. Poate că va trebui să așteptați ceva mai mult. Dar, dacă sînteți tînăr, nu contează!

COMAN NAFTUILA, TG. MUREȘ. Numai cei doi Dumitriu, II și III, de la Rapid, sînt frați. Între ei și Dumitriu IV, de la Steaua, nu există nici o legătură de rudenie.

PETRE STOICA, TÎLMACIU. „Am făcut un pariu, din cauza căruia nu pot să dorm nici noaptea (n.n. Ați încercat și cu Ciclobarbital?). Un jucător execută o lovitură liberă, din marginea careului său, dar în loc să trimită mingea spre poarta adversă, el trimite mingea spre propria lui poartă, pentru a fi degajată de portar. Dar, a-

cesta nu este atent și mingea intră direct în plasă. Este gol?". Nu. Este corner, dintr-o lovitură liberă directă neputîndu-se înscrie un gol, direct, în proprie poartă. Dar, dacă portarul, încercînd să oprească mingea și să evite, deci, cornerul, atinge mingea, dar n-o poate opri și ea intră în poartă — este gol! Lămuriți-vă cum stau lucrurile, atît într-un caz, cît și într-altul, vă doresc somn ușor.

PETRICĂ LIVIU, ORADEA. „În numele asociației sportive Olimpia Oradea, aduc mulțumiri brigăzii de arbitri bucureșteni (la centru: M. Bică) pentru felul cum a condus meciul dintre echipele de fotbal Metrom Brașov și Olimpia Oradea, meci pierdut de noi. Ne-ar bucura ca pe viitor să avem parte de asemenea arbitraje". Dar nu și de asemenea rezultate, bineînțeles! Eu zic, oricum, să amintim și numele tușierilor din această brigadă: Gheorghe Vasilescu I și Constantin Dragotescu.

I. MERDARIU, BUCUREȘTI. Să vă spun formația care a terminat la egalitate, 1—1, cu Anglia, pe „Wembley"? Am învățat-o, de mult, pe dinafară! Iată echipa noastră: Gornea — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Deleanu — Anca, Nunweiller VI — Dembrovschi, Domide, Dumitrache și Lucescu. Partida s-a jucat la 15 ianuarie 1939.

Ilustrații: N. CLAUDIU

CĂRȚI NOI ÎN EDITURA STADION

FOTBALUL, DINCOLO DE SPECTACOL*)

Este cunoscut faptul că în spatele oricărei performanțe sportive se află numeroase ore de antrenament asiduu, cu un mare consum de energie, că la rezultate deosebite nu se poate ajunge decît efectuînd, uneori pînă la automatism, diverse exerciții. De la un astfel de regim nu fac excepție nici fotbaliștii, fapt ilustrat și de recentul volum avînd ca autori pe **I. Voica** și **M. Rădulescu**, apărut în Editura Stadion și intitulat **„Fotbal — exerciții"**. După cum afirmă autorii, **„ideea de bază a lucrării o constituie «exersarea în condiții de joc și apropiate de joc»**, ca parte integrantă a antrenamentului, concretizată în exerciții care să constituie componente ale jocului, reprezentînd o modelare care să respecte atît formele, cît și conținutul acestuia". Adresată tuturor antrenorilor, indiferent de categoria în care activează echipa, bazată pe o bogată bibliografie de specialitate, autorii au realizat un volum ce va aduce o importantă contribuție la ridicarea nivelului profesional al celor care lucrează în acest domeniu. Numeroase chinograme și desene îmbogățesc noțiunile de ordin teoretic referitoare la dezvoltarea calităților motrice, a capacității de efort, la exersarea tehnicii și tacticii.

*) I. Voica, M. Rădulescu — Fotbal, exerciții, Editura Stadion, 1973, 135 pag., 8 lei.

PENTRU A DEVENI UN BUN JUCĂTOR DE VOLEI *)

În școală, voleiul se numără printre sporturile cu cea mai mare popularitate, fapt care poate determina crearea unei largi baze de masă pentru performanță, fiecare unitate de învățămînt putînd deveni, mai mult decît pînă în prezent, un nucleu mai eficient de răspîndire a noțiunilor privind acest sport. Recent, prof. **Eugen Scarlat** a pus la îndemîna antrenorilor care se ocupă de pregătirea formațiilor școlare o lucrare, „Volei", care „tratează, în special, factorii antrenamentului; iar în cadrul fiecărui capitol exercițiile sînt destinate, în primul rînd, muncii de inițiere-învățare și apoi perfecționării jucătorilor și jocului în sine".

Acest volum se adaugă celorlalte lucrări din acest domeniu, îmbogățind bibliografia de specialitate, într-un sport care a cunoscut numeroase succese de prestigiu.

*) Eugen Scarlat — Volei, Editura Stadion, 1973, 157 pag., 6,25 lei.

Emanuel FANTANEANU

REVOLUȚIONARI DE LA 1848 DESPRE EDUCAȚIE FIZICĂ

VASILE ALECSANDRI: „AVERILE UNUI VOINIC — PUTERILE LUI!"

Se vor împlini curînd 125 de ani de la apariția acelei vibrante **„Protestație în numele Moldovei, a omenirei și a lui dumnezeu!"**, al cărei autor — **„mădular a comitetului ales de obște pentru redacția cererilor sale"** — a fost Vasile Alecsandri (1821—1890). Este un prilej pentru a ne reaminti că poetul delicatelor „pasteluri", a fost totodată și un înfocat luptător pentru ideile revoluției pașoptiste, pentru cauza și realizarea Unirii. Dar, rîndurile care urmează, nu se vor referi nici la personalitatea marelui patriot și nici la arta poetică a bardului de la Mircești. Ele se vor referi la unele dintre preocupările, îndeobște mai puțin cunoscute, ale lui Vasile Alecsandri.

Îndrăgostit de mișcare, pasionat de înot, călărie și vînătoare, el ne-a lăsat numeroase mărturii scrise despre toate acestea și, mai ales, despre plăcerea de a călători pe orice meleaguri, în primul rînd, însă, pe cele ale patriei sale, acolo unde munții ni se par a fi „cei mai pitorești de pe fața pămîntului", văile „cele mai îmbelșugate cu holde și cu flori", apele „cele mai limpezi", iar cerul „cel mai senin". Literatura noastră turistică datorează acestui poet descrierea unei minunate „plimbări la munți", care, din păcate, nu a fost încheiată — așa cum dorise Vasile Alecsandri — cu o suire pe Ceahlău, dar... **„așa sînt mai toate proiectele omenești, mai ales cele care se ating de voiajuri. Le faci iarna, și cum răsare soarele de primăvară se topesc ca omătul"...**

Cea mai elocventă dovadă a atenției pe care a acordat-o Vasile Alecsandri educației fizice, tradiției și sensului pe care-l are aceasta, se poate regăsi — deloc surprinzător — în scrierea **„Românii și poezia lor"**, datînd chiar din anul revoluției de la 1848. A trecut de atunci mai bine de un secol, dar și astăzi (și probabil totdeauna), în rîndurile ei vom găsi o bogăție de date și argumente privind îndelungata practicare a exercițiilor fizice în rîndul poporului nostru. Subliniind faptul că poeziile populare sînt „comori neprețuite, în care putem descoperi icoane vii și poetice de(spre) obiceiurile și de(spre) prejudițiile neamului românesc", Vasile Alecsandri menționează prezența în balade a **„luptei trupești"** care **„au rămas din vechime un obicei care domnește pretutindeni la munți și la cîmpii, și biruitorul este încununat de stimă și respect, precum odinioară, la Roma, gladiatorii cei mai vestiți".**

„Trînta — continuă el — **gioacă un rol mare la sărbătorile poporale și adeseori ea hotărăște înclinarea inimilor fecioare. În vreme ce bătrînii stau culcați pe iarbă, povestind despre vremea veche, în vreme ce nevestele și insurițeii gioacă în horă, mulți din flăcăi fac rămășaguri pe trînte, se apucă la luptă, și copiii îi imitează pînpregiurul lor".**

Poetul nu ezită să dea și amănunte... tehnice asupra diferitelor „categorii" de trînte: **„voinicească, mocănească, ursărească, pe dreptate"**, asupra modului în care începe și se încheie lupta etc.

Dar, mai presus de orice, Vasile Alecsandri subliniază cu îndreptățită mîndrie meritele unui popor animat de **„asemine simțiri cavalerești"**, încît și-a păstrat neîntinate toate regulile **„luptei pe dreptate"**, pentru că **„averile unui voinic" nu sînt altele decît „puterile lui"!**

Dorin ȘTEFLEA

BIROUL DE OBIECTE PIERDUTE

— Dv. ce ați pierdut?
— Meciul!

Desen de Titi GHEORGHIU — Vaslui

BASEBALL LA BUCUREȘTI!

Foto: Ion MIHAICA

Baseball-ul este unul dintre sporturile cele mai populare în Cuba. Iată-i într-o partidă demonstrativă pe redutabilii pugiliști, campioni olimpici, Teofilo Stevenson (la serviciu) și Emilio Correa (primitor).

Recent, unul din terenurile Complexului sportiv „23 August" a găzduit o manifestare puțin obișnuită: o partidă de baseball. Protagoniști, studenții cubanezi care frecventează cursurile facultăților bucureștene și membrii lotului de box al Cubei.

Spectatorii prezenți, în majoritate jucători de oină ai echipelor din Capitală, au avut prilejul să asiste la o demonstrație care a dovedit frumusețea acestui sport, atît de popular în țara prietenă. Acești mesageri ai sportului din Cuba (a cărei selecționată este campioană mondială), cu toate că practică baseball-ul doar ca divertisment, au făcut o bună propagandă jocului.

Desigur, la această originală dispută sportivă, punctul de atracție l-a constituit prezența redutabililor pugiliști cubanezi și, în special, a campionilor olimpici Teofilo Stevenson și Emilio Correa. Ambii au arătat o mare poftă de joc și, de cîte ori au acționat, au dovedit o bună cunoaștere a acestui sport, lansînd sau servind cu precizie, ocupînd prompt bază cu bază.

Oniștii noștri au rămas plăcut impresionați de baseball, nutrind, însă, părerea de rău că, din cauza timpului nefavorabil, nu au putut împărtăși, la rîndul lor, din tainele jocului de oină. Prezent aici, secretarul general al F.R.O., C. Oprițescu, ne-a declarat, referitor la această demonstrație, următoarele: „Apropiat de sportul nostru național, avînd cîteva elemente comune cu acesta (bastonul, mingea și, oarecum, locurile de refugiu) baseball-ul are numeroase momente de maximă tensiune, mai ales atunci cînd serviciile sînt lungi".

Dumitru NEGREA

MOZAIC GĂLĂȚEAN

● La 6 mai 1893, profesorul gălățean Giacomo Merichi a conceput și construit un balon, cu care s-a înălțat. Balonul s-a lovit însă de crucea bisericii grecești și s-a prăbușit în lacul Brateș. Fiind un excelent înotător, profesorul a reușit să se salveze.

● Primul meci profesionist de box s-a desfășurat în anul 1923, avînd 10 reprize a 3 minute. Este vorba de întîlnirea dintre Constantin Nour (actualul antrenor emerit) și englezul Jeffries Lingdton, cîștigată la puncte de pugilistul român.

● Primul meci internațional de tenis de cîmp la Galați a avut loc în zilele de 17 și 18 iunie 1934. Reprezentativa Bulgariei a învins cu scorul de 3—1 selecționata orașului Galați. În echipa gazdelor evolua pe atunci și campionul României, gălățeanul Ion Bunea.

● Primul meci demonstrativ de rugby a avut loc la 22 aprilie 1934, între două echipe venite din Capitală.

● În anul 1934 a fost inaugurată stațiunea sporturilor de iarnă de la Filești. Era compusă dintr-o pistă de 600 m pentru schi, și alta de 300 m pentru bob.

● Prima expoziție sportivă (și ultima!) a fost deschisă în februarie 1948, cu ocazia conferinței regionale O.S.P.

● În anul 1921 a avut loc primul concurs de mare fond pe Dunăre, la care au participat concurenți din mai multe orașe.

● La 19 aprilie 1934, s-a disputat pe terenul garnizoanei din localitate primul meci de fotbal dintre două echipe sătești: Slobozia Conachi — Independența (3—2).

T. SIRIOPOL

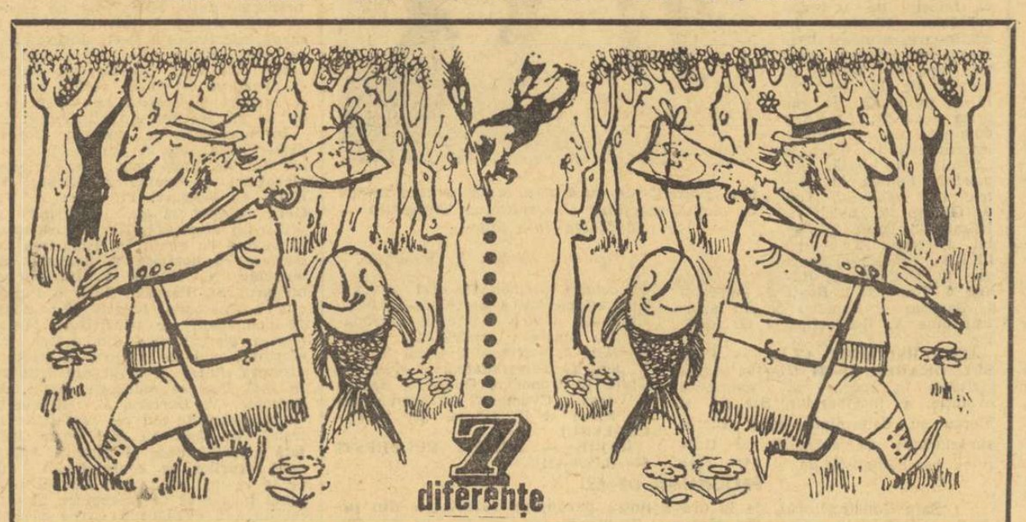

Din nou, un test de perspicacitate. Descoperiți cele 7 diferențe dintre un desen și altul (unul dintre aceste desene ale lui **N. CLAUDIU** este inversat)